

OM PLATSEN DÄR JAG BOR ÄR VÄRLDEN VEM ÄR DÅ JAG

Jag behöver vara ensam med mina tankar lämna mig inte ensam

Det talas om språket där jag vandrar jag vet inte vad jag ska säga

Om jag behärskar språket vad finns det att behärska

Språket är en mask och en förhandling

Det är ord på ord på ord men meningen med allt glömde vi någonstans längs vägen

Vägar det är där man möts vi står här och försöker komma nära jag och orden och
alla andra det finns många som vill komma nära vi vet inte hur man gör
Någon sa rädsla det betyder inte samma sak för alla människor
Inget betyder samma sak för alla människor
Det kanske är det svåra att finna
En gemensam betydelse en gemensam innebörd ett gemensamt språk
Vad som helst som är gemensamt
Här finns gemenskapen i utanförskapet
Alla är med i ensamheten i drömmen i världen

Några försöker förändra världen

Jag trodde också att jag kunde en gång

Nu

Försöker förändra mig själv

Ta bort mig ta bort ilskan

För att vi glömdes bort för att vi får slåss hårdare

För våldet och för avsaknad av kärlek

Kärleken till orden finns rummen är svårare att kliva in i

Jag hade aldrig befunnit mig i litterära rum

Jag hade aldrig befunnit mig i skogen

Jag gick på dagis en gång

Jag visste vem jultomten var jag hade ingen egen

Det finns barn som tomten glömmer

Barn som inte varit stygga

Tomten glömmer samma barn som världen glömt

Världen glömmer mycket
Också språket och historian
Världen tycker om att upprepa sig
Också språket och historian
I dikten finns åtskilliga upprepningar
Och jag upprepar mig mycket
Upprepar sorgen
Upprepar smärtan
Upprepar snedstegen
Dikten lär sig aldrig
Inte jag heller

Vem är jaget

Vem är jag

Ibland någon som inte vill beskrivas

Det finns karaktärer som inte kan skrivas fram sanningar och spöken

Ord är inte tillräckliga

Det finns många men jag har bara lärt mig några

Språket är ingenting man föds med

Jag föddes för ett annat

Språket mitt är splittrat

Som jaget

Identitet är överskattat

Världen är beskaffad på falska grunder

Allt är stulet man kan inte stjäla till sig ett jag

Man kan köpa ett skal en stil

Jag köper avslappning på CD eller på spa

Jag köper spänning i substanser eller på en scen

Man kan inte köpa ett språk men man kan köpa böcker

Det köper jag

Ett kapital för varje livskris

Letar fortfarande efter orden vet inte under vilka stenar språket är dolt

>>Vilket språk pratar du<<

Det är ingen som frågar mig det

Man frågar vart jag kommer ifrån

Jag kan inte svara

Jag kommer från risken

Från hopplösheten som ledde till risken

Jag kommer från gråten och hungern

Jag kommer från ett torrt och hett landskap

Där är jag nu en främling

Här också

Men här är det kallt

Ibland fuktigt

Kanske kommer jag från en kärlek

Kärleken är förklädd i smärtan
Det är en vacker ombonad utan element
Vintrarna är långa
Inte ens björnar kan sova i dem
I sömnen kommer påminnelser om allt som inte står rätt till
Tar sig ut genom urinen
Gråten också
Ibland
Tårar gör att det skimrar på kinderna
Som frost på fönster
Det är fint att försöka tänka på sorg som något vackert
Om det fungerar är det ännu finare

Det fina följer med smärtan

Visst gör det ont när knoppar brister

Visst gör det ont när lögner sprättas upp likt kuvert fyllda med salta tårar

Fönster kan krossas

Tänk om kroppen hade fönster och vi kunde se igenom

Vi letar efter det som gör ont men det finns för många gömställen

Mörkret är genomträngande ogenomträngligt

I kroppen och i rummet

Jag ska skapa ett rum för min kropp men jag har inte lärt mig att bygga
Vet inte vilket material jag ska använda
När rummet är klart kanske du får plats
Annars kan jag göra rum för dig i mig
Som att skapa bakelser av krig
De jag delat världen med har gått vidare
Jag sitter fast
Inte ens vintern vill vara med
Snöflingorna stannar i himlen